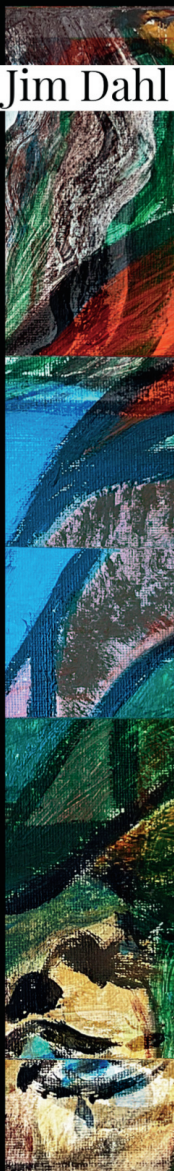

Jim Dahl

Jim Dahl

Huominen oli eilen

fiktiiivinen elämäkerta

Huominen oli eilen

Jim Dahl

Huominen oli eilen

fiktiivinen elämäkerta

© 2022 Jim Dahl

Kannen suunnittelu: Mira Mink

Sisuksen taitto: Mira Mink

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6819-8

SISÄLLYSLUETTELO

1 ALKU

2 KALLIO

3 KESÄ -93

4 MIKKO-MATTI

5 HÄMÄRÄ

6 MARY AND ME

7 USKOTKO ORAVIIN?

8 DRAAMA

9 KIRJEET

10 LUOVUUS

11 KIAKKOJUTUI

12 PUTKIMIES

13 SÄLÄÄ

14 KULTTUURISTA

15 MILLÄNSÄLLÄ

16 RAVINTOLASSA

17 KÄRSIMYSNÄYTELMÄ

1 ALKU

Varhain harmaantuneena olen yhdeksänviidettä vanha. Kirjoitan mitä kirjoitan. Jos joku kysyy ikääni, lisään mielelläni ykkösen eteen. Hauskimmat syyttävät valehtelijaksi, mutta perustelen, että olen vanhana syntynyt – pikkuvanhana ainakin.

Yhdellä ystävälläni on tapana kertoa, kuinka parikymppisenä ovet ovat auki edessäsi ja kaikki on mahdollista. Nelikymppisenä ovet alkavat sulkeutua ja kykenet vain rajalliseen.

Maailman tapahtumia seuratessani huomaa usein kysyväni, mihin oikein ollaan menossa. Taaksepäin

katsottaessa monet ajattelevat, että ennen oli paremmin. Ehkä paras olisi elää nykyhetkessä ja olla edes joskus läsnä. Ennustaminen on vaikeaa. Varsinkin tulevaisuuden ennustaminen, sanotaan. Jos historia toistaa itseään, ehkä huomien oli eilen.

2 KALLIO

Asuin Helsingin Kalliossa, kirjastoa vastapäätä, 1990-luvulla. Kallion kirkon takana on tänäkin päivänä Arizona Bar, joka tosin on kalpea muisto entisestä. Ysärin alkupuolella se valittiin Stadin parhaaksi korttelikapakaksi, pitkälti erinomaisen ruoan perusteella.

Istuin siellä joskus soitellen jukeboxia. Kerran sisään pöllähti sen ajan runoilijasuuruus Arto Melleri. En ollut koskaan tavannut häntä, mutta tunnistin kaverin. Istuin pöydässäni yksin, joten Melleri tuli oitis kysymään, saako istua seuraan. Hetken päästä siihen liittyi myös hänen toimittajaystävänsä.

Melleri oli mainio seuramies; soittelimme J.J. Calea ja Artsi kertoili juttujaan. Emme olleet esittäytyneet missään vaiheessa, niin hän alkoi kutsua minua nimellä Arizona Jim. Alkuosan ymmärsin, loppuosa jäi hämäräksi. Jim jäi kuitenkin elämään, ja joskus joku vielä kutsuu Arizona Jimiksi, jos on kuullut tämän tarinan.

Dahl sen sijaan on ollut sukumme oikea nimi. H putosi jossain vaiheessa pois ja myöhemmin se käännettiin suomeksi. Isäni suku sai tavallaan nimensä naiselta.

Muistaakseni 1700-luvun lopulla Pohjanmaalla asui Dal-nimisen tilan tytär. Siihen aikaan, ja paljon myöhemminkin, jos tilaa jäivät hoitamaan tytär ja hänen uusi miehensä, niin molemmat ottivat tilan nimen. Se oli silloin Dal.

3 KESÄ -93

Kesällä -93 sain kuulla pienestä konsertista Senaatintorilla. Aki aikoi filmata tapahtuman. Kävelin silloiseen Villealfan toimistoon tarjotakseni apuani. Kirjoituspöydän takaa Mika Kaurismäki toteaa Akin olevan katsomassa kuvauspaikkoja, että mene sinne.

En nähnyt Senaatintorilla Akin porukoita, niin marssin keskeneräisten lavarakennelmien luo ja ilmoitin että voin tulla jeesaa, jos apu kelpaa. Muutaman päivän väsäsimme lavasteita.

Puolitoista vuorokautta ennen h-hetkeä oli tarkoitus pitää ensimmäinen soundcheck. Loputkin

bändin jätkistä olivat saaneet kamansa kanista ja oltiin suht valmiita.

Senaatintori oli lähes tyhjä. Kun Leningrad Cowboys virittelee kamojaan, tulee lavan eteen iso keski-ikäinen mies vaahtoamaan, että painukaa helvettiin täältä. Puna-armeijan kuoro on kova, mutta te olette ihan perseestä ja pilaatte Suomen maineen. Olin näkevinäni miehessä jotain Neuvostoliiton hajoamisen tuskaa.

Äijän vaahdottua aikansa aggressiivisesti, menee bändin pienin ja hennoin jätkä, basisti Silu Seppälä, kaverin eteen ja kysyy tyyliin:

”Mitä vitun hiivaa sä oot menny syömään, että oot päässy tommoseen kuntoon?”

Kaveri hiljeni ja saatiin soundcheck hoidettua.

Jokunen vuosi tästä notkuimme sveitsiläisen ystäväni Dominon kanssa Corona-baarin tiskillä. Silu oli toisessa päässä, eikä tiskillä ollut muita. Silu huikkaa meille, että näettekö tuon jenkkiraudan ravintolan edessä. Silu sanoi, että katsokaa sinne takapenkille.

Takapenkillä näyttivät istuvan minä, Domino ja Silu ihan vierekkäin, vaikka tiskillä etäisyyttä oli useampi metri. Siinä oli pari ikkunaa välissä: iso raflan etuikkuna ja jenkkiraudan tuulilasi. Valo heijastui jotenkin oudosti.

Parikymmentä vuotta myöhemmin tutustuin yhteen kitaristiin, joka tiesi Silun jo Sleepy Sleepersistä. Kitaristi oli joskus mielessään ajatellut, että tuosta jannusta ei ainakaan mitään tule. Seuraavana vuonna Silu Seppälä oli Euroopan paras miesnäyttelijä.

4 MIKKO-MATTI

Tapasin Mikko-Matin yli 20 vuotta sitten. Sydämeen ei mahdu kahta ämmää, oli opetettu. Tässä tapauksessa olivat väärässä.

Opiskelimme matkailua ja matkailimme paljon. Muistan hyvin kuivan vitsin alkuajoilta. Aioimme tilata jotain blended whiskyä. Jos se olisi hyvää, valittaisimme äänekkäästi, että ei tämä ole blended vaan splendid whisky.

Myöhemmin ystäväni jatkoi Amerikoihin. Pitkään hänellä oli tapana lähetellä paikallisia viinatarjouksia houkuttimeksi mennä käymään siellä.

Guatemalaan olinkin lähdössä opiskelemaan espanjaa hänen luokseen. Mikko-Matilla oli siellä kartano, palvelusväki ja helikopterilentäjiä. Hän oli hotellin varatoimitusjohtaja. Mikkiksen kaksossisko oli naimisissa Guatemalan varapresidentin kanssa, joka taas oli samaisen hotelliyrityksen hallituksen puheenjohtaja.

Myöhemmin kirjoitin käännettä kirjaani: ”Olin lähdössä kävelylle Töölönlahdelle, kun puhelimeni soi kerrostalon hississä. Paras opiskelukaverini oli kuollut auto-onnettomuudessa.

Mietteissäni kävelin tavallista hitaammin. Finlandia-talon takana on pieni puro. Pysähdyin siihen katsomaan vedessä matkaavia puiden lehtiä.

Toiset lehdet tarttuivat puron uomiin aiemmin ja pysähtyivät nopeasti. Jotkut jatkoivat matkaansa pidemmälle. Tulisin pian sairastumaan vakavasti.”

Pidimme ystävien kesken useammat ryyppäjäiset ja jonkun muistotilaisuuden Taivallahden kallioilla. Jengi oli tuonut kirjeitä ja valokuvia.

Olin jo aika paskana. Vertasin ystäväni kuolemaa Jeesukseen. Minulle hän oli melkoinen messias.

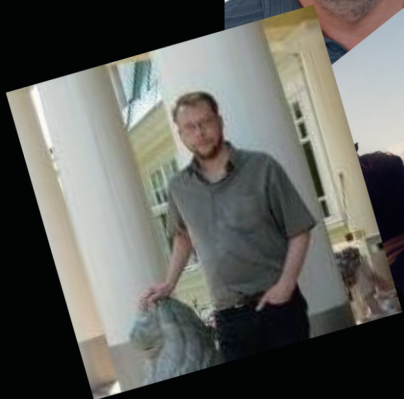
En mennyt hautajaisiin, kun ruumistaan ei saatu Suomeen. Lähetin kukkia ja kortin jossa luki: Catala cicca! tarkoittaen sekä katalaa kikkaa että sataa lasissa.

Ehkä tilaamme ne viskit siellä jossain.

Kirjoittaja on ohjannut luovan kirjoittamisen ryhmiä kuntoutujille 7 vuoden ajan. Hän on tehnyt kymmeniä juttuja koti- ja ulkomaisiin julkaisuihin. Vaikeasta sairaudesta toipumisesta on kokemusta parinkymmenen vuoden ajalta.

Kirjoittamista hän on opiskellut muiden muassa Jyväskylän ja Turun yliopistoissa. Esitellessään kirjahanketta syntyi kuvaus: "Hän ajattelee kertovansa tarinan kaverista, joka ajattelee kertovansa kaverista, joka ajattelee..."

Tässä tapauksessa kirjoittaminen on iso osa toipumista.

9 789528 068198